

متن پرسش

سلام علیکم: اینجانب اعتقاد دارم قبل از اینکه دیر شود می بایست ضمن احترام به نیت صادقانه دولت کنونی، حداقل اشتباهات مرگ آورش را متذکر شد تا اصلاح کرده و ناخواسته ضربه به اعتماد مردم و پیکر انقلاب وارد نشود. اما نمی دانم چرا برخی از جمله استاد بزرگوار بلافاصله سخن رهبری با این مضمون را پیش می کشند که «نا امید کردن مردم خیانت است و...»؟ آیا این کلام یعنی چشم را بر هر اشتباهی بستن و نصیحت نکردن؟ آیا اینکه طرح بسیار خوب اصلاح ارز با اجرای بسیار بد به فنا برود حیف نیست؟ وقتی قرارست مردم اقلامی که یارانه آنها حذف می شود را بوسیله کارت الکترونیکی به همان قیمت قبل بخرند چرا قبل از آماده شدن زیر ساخت ها پول نقد به دست آنها داده می شود تا اینگونه بازار وحشی و درنده شود و بجای ۴ قلم ۴۰۰۰ قلم گران شود؟ چرا وقتی در اساسی ترین بخش اجرا که نظارت بر بازار است ضعف جدی وجود دارد، طرح را عملی کنیم که اینگونه اسیر سودجویان شویم؟ آیا اگر با همین فرمان یعنی روحیه انقلابی گری بدون داشتن برنامه و تیم اجرایی قوی و فشارها به مردم و نارضایتی های فعلی آنها و سکوت و عدم خیرخواهی ما از ترس عدم القای ناامیدی به جامعه پیش برویم خدای نخواستہ نباید نگران اولین دولت یک دوره ای در طول انقلاب اسلامی باشیم؟ این هشدار اینجانب است در این تاریخ که شاید جدی گرفته نشود اما شخصا برای بنده که در دل بازار و مردم هستم ایجاد نگرانی کرده است. آیا آدم خوب و مخلص و مردمی بودن همه ی معیار است و برای اداره جامعه کافیست؟ یا مدیر اجرایی و با برنامه و تیم قوی را هم نیاز دارد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: انتقاد به دولت، نه تنها خیانت نیست، بلکه لازم است. می ماند که متوجه تنگناهای تاریخی دولتی باشیم که با عزم کامل به میدان آمده است تا از کوتاهی های دولت مردان قبلی کم کند حتی عده ای معتقدند دولت در مورد حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی باید از همان روز اول اقدام می کرد. حتماً در جریان هستید که شرایط از درون و بیرون بسیار حساس است و خداوند به لطف خود، دولتی را برای حفظ انقلاب به میدان آورد که رویهمرفته به جای باختن خود در مقابل تنگناهای دشمن، عزم عبور از آنها را دارد و حتماً موفق می شود و توصیه های رهبر معظم انقلاب بر مبنای بصیرت و آگاهی های ایشان است. موفق باشید